

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 22Cb/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249810
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomašovský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6119249810.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Štefanom Tomašovským v právnej veci žalobcu: Peter Jarkovský - CORYN, so sídlom Jesenná 8502/8, 080 05 Prešov, IČO: 32 925 042, právne zastúpený: JUDr. Michal Fecilák, advokát so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, pobočka Košice, Štúrova 7, 040 01 Košice, o zaplatenie 218,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 218,46 €, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 218,46 € od 28.02.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá povinnosť žalovanému zaplatiť trovy konania žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenie sumy 218,46 € s príslušenstvom, ako aj trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tak, že dňa 19.10.2018 došlo k poistnej udalosti, keď motorové vozidlo ŠPZ V., ktorého vlastníkom je spoločnosť ARVAL SLOVAKIA, s.r.o. a je povinne zákonne poistené u žalovaného, narazilo do žalobcovej garážovej brány, pričom došlo k vzniku škody - k poškodeniu spodnej lamely garážovej brány. Uvedená poistná udalosť je evidovaná žalovaným pod č. 1880128522. Obhliadka poškodenej garážovej brány žalobcu sa uskutočnila dňa 12.11.2018. Pri oprave garážovej brány dňa 11.12.2018 - výmene spodnej lamely garážovej brány sa zistilo, že poistnou udalosťou došlo aj k poškodeniu jedného z dvoch tesnení garážovej brány. Túto skutočnosť žalobca nahlásil žalovanému a na jej základe bola potom žalovaným dňa 12.12.2018 vykonaná doobhliadka poškodenej garážovej brány. Dňa 14.01.2019 bola následne vykonaná opätovne oprava garážovej brány žalobcu - výmena tesnenia výjazdu garážovej brány. Na základe uvedenej poistnej udalosti žalobca žalovanému predložil doklady za opravu garážovej brány spolu v sume 892,60 € bez DPH, a to faktúry od spoločnosti SPEDOS - Slovensko, spol. s r.o.: č. 15024581, dátum vystavenia dňa 21.12.2018, za výmenu jednej lamely poškodenej brány v sume 796,60 € bez DPH a č. 15025079, dátum vystavenia dňa 24.01.2019, za výmenu jedného poškodeného tesnenia výjazdu garážovej brány v sume 96,00 € bez DPH. Žalovaný na základe poistnej udalosti č. 880128522 uhradil žalobcovi dňa 05.02.2019 sumu vo výške 674,14 €. Dňa 15.02.2019 žalovaný zaslal žalobcovi oznámenie o platbe zo dňa 01.02.2019, z ktorého vyplýva, že žalovaný z dôvodu amortizácie krátil žalobcovi poistné plnenie vo výške 218,46 €. V predmetnom oznámení o platbe zo dňa 01.02.2019 žalovaný ďalej uviedol, podľa čoho postupoval pri vyčíslívaní náhrady škody, a to o.i. aj podľa § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca nesúhlasil s výškou plnenia zo strany žalovaného v zmysle jeho vyúčtovania - oznámenie

o platbe zo dňa 01.02.2019, listom zo dňa 18.02.2019 vyzval žalovaného na doplatenie poistného plnenia v sume 218,46 €, a to v lehote 7 dní od doručenia predmetnej žiadosti. Žiadosť žalobcu bola žalovanému doručená dňa 20.02.2019. Žalovaný do dnešného dňa žalobcovi dlžnú sumu poistného plnenia vo výške 218,46 € neuhradil. Žalobca poukázal na ustanovenia § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka a má za to, že žalovaný pri rozhodovaní o výške poistného plnenia nechal do úvahy účel a zmysel ustanovenia § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, resp. ich nesprávne vyložil, keďže škoda, ktorá žalobcovi ako poškodenému vznikla v dôsledku dopravnej nehody - vykonanej opravy poškodenej brány, predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu brány, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli na bránu namontované ako nové. V konečnom dôsledku poškodenie brány dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava s použitím nových náhradných dielov bránu nezahodnocuje, pretože každým takýmto poškodením sa vo všeobecnosti technická hodnota brány znižuje. Žalobca predsa opravou poškodenej brány chcel dosiahnuť iba stav pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol donútený dopravnou nehodou. Uplatnenie zníženia náhrady škody z dôvodu amortizácie je porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. vyššie citovaných zákonných ustanovení, je predsa takýto postup, aby sa žalobcovi ako poškodenému, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Prístup žalovaného, ktorý nezohľadňuje vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku žalobcom vynaložených nákladov na opravu poškodenej brány, aby sa táto dostala do stavu pred poškodením, je o.i. aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca ďalej poukázal a rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, sp.zn. 6Cdo/164/2016 zo dňa 22.06.2017 a iné. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 218,46 € od 28.02.2019 do zaplatenia.

2. Na základe predložených listín bol vydaný vo veci dňa 08.04.2019 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu, považuje ho za nedôvodný a neoprávnený. V podanom odpore žalovaný popísal chronológiu jednotlivých udalostí - škodovej udalosti, obhliadky a úkony žalovaného a poukázal a citoval tiež na ustanovenie § 2 písm. f) a g), § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z citovaných ustanovení vyplýva, že pokiaľ ide o určenie výšky škody na veci, zákonodarca uvádza, že sa vychádza z ceny v čase poškodenia. Toto ustanovenie obsahuje dôležité pravidlo pre určenie výšky škody na veci, pretože ak má zodpovednosť za škodu splniť reparačnú funkciu, musí sa aj výška škody určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene poškodenej veci v čase poškodenia. Zásada, podľa ktorej sa pri určení výšky ceny vychádza z ceny v čase poškodenia a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným, je spravodlivá, keď v dôsledku celkových podmienok na trhu a kulminujúcej inflácie sa aj ceny jednotlivých vecí menia. Rovnako je treba uviesť, že zásada podľa ktorej sa pri určení výšky ceny vychádza z ceny v čase poškodenia, neznamená mechanicky, že poškodenému prináleží náhrada škody v takej výške, akú predstavuje cena poškodenej novej veci v čase poškodenia, pretože by sa poškodený bezdôvodne obohatil na úkor škodcu, a to najmä v prípadoch, ak bola poškodená vec, ktorá sa užívala niekoľko rokov, teda bola opotrebovaná. Výška náhrady škody by mohla byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia, avšak iba vtedy, ak by bola poškodená celkom nová vec. Vo všetkých ostatných prípadoch sa v súlade s platnou právnou úpravou vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných je nutné prihliadať na vek, opotrebenie veci, a preto sa z tohto dôvodu od ceny veci odpočítava tzv. amortizačná zrážka, ktorá je odstupňovaná od veku poškodenej veci. V súlade s ustanoveniami planej právnej úpravy vzťahujúcej sa na daný prípad, pri stanovení skutočnej škody musel prihliadať na cenu nadobúdajúcu a tiež prihliadnuť na pokles vyplývajúci z veku, amortizácie, funkčnosti ako aj s prihliadnutím na jej prípadný vzrast, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci. Žalovaný na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov SR, a to na rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/89/2018 zo dňa 24.03.2010, rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/597/2015 zo dňa 31.05.2017, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn. 2Co/224/2009 zo dňa 17.12.2009, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co/29/2008 zo dňa 16.04.2008. Žalovaný vyčíslil skutočnú výšku škody celkovo v sume 674,14 €. Výpočet výšky škody s prihliadnutím na pokles vyplývajúci z veku, amortizácie ako aj s prihliadnutím na vzrast hodnoty poškodenej veci, ktorý nastal následkom jej zhodnotenia (výmenou poškodenej časti) boli nasledovné: Faktúra č. 15024584 - 796,90 €, -odpočet amortizácie 33% - 208,53

€ (len z ceny materiálu=631,90 €), Faktúra č. 15025079 - 96,00 €, odpočet amortizácie 33% - 10,23 € (len z ceny materiálu = 31,00 €). Skutočná škoda celkom: 674,14 €. Na základe uvedeného bola dňa 01.02.2019 poukázaná náhrada škody, o čom bol poškodený listom z toho istého dňa písomne informovaný, rovnako ako bol informovaný aj poistenec žalovaného. Žalovaný rozporoval aj nárok žalobcu na príslušenstvo pohľadávky, a to z dôvodu nesplnenia podmienok stanovených špeciálnym právnym predpisom zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj nesprávne stanovenej výšky. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 či rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a v Prešove.

3. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 28.08.2019 (č.l. 109 a nasl.), kde uviedol, že odpočítanie amortizačnej zrážky je nedôvodné. Žalovaný má povinnosť nahradiť škodu poisteného, ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Uhradza sa skutočná škoda, ktorou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaný je povinný uhradiť mu náhradu škody, ktorá spočíva vo vynaložených nákladoch spojených s odstránením poškodenia a s uvedením garážovej brány do pôvodného stavu bez akéhokoľvek obmedzenia a aby bola garážová brána užívania a prevádzky schopná tak, ako tomu bolo pred škodovou udalosťou. Škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanie opravy, ktorá bola žalobcovi dopravnou nehodou nútená, bola škodou vzniknutou vynaložením nákladov na opravu garážovej brány, aby táto bola uvedená do pôvodného stavu bez akéhokoľvek obmedzenia tak, ako tomu bolo pred škodovou udalosťou. K žalovaným predloženým rozsudkom žalobca uviedol, že tieto rozsudky už boli prekonané, a to rozsudkom NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, rozsudkom NS SR sp.zn. 6Cdo/164/2016 zo dňa 22.06.2016, nálezom ÚS ČR sp.zn. I ÚS 1902/13 zo dňa 11.06.2014 a pod. K námietke žalovaného v súvislosti s úrokmi z omeškania žaloba uviedol, že žalovaný plnil až potom, ako ho žalobca vyzval dňa 18.02.2019, a preto žalobca má za to, že žalovaný si v konečnom dôsledku povinnosť nesplnil podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP.

4. Žalovaný sa v replike vyjadril, že žalobcom uvádzané a predložené rozhodnutia nie je možné aplikovať na prejednanú vec, keďže predmet sporu v súdnej veci - poškodenú garážovú bránu nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s poškodením motorového vozidla, a to vzhľadom na to, že poškodená garážová brána je neoddeliteľnou súčasťou nehnuteľnosti. Žalovaný považuje uplatnenú výšku príslušenstva za nezákonnú, keďže medzi žalobcom a žalovaným sa nejedná o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, ktorý by sa týkal ich podnikateľskej činnosti, a na ktorý by sa príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka mohli aplikovať.

5. V ďalšom konaní sa súd oboznámil s listinami predloženými žalobcom ako aj žalovaným a za účelom prejednávania veci súd nariadil vo veci pojednávanie. Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom zástupcov sporových strán, oboznámením žaloby, hlásením škodovej udalosti zo dňa 25.10.2018, zápisu z obhliadky a prejednávania škody zo dňa 12.11.2018, zápisu z obhliadky a prejednávania škody zo dňa 12.12.2018, faktúry č. 15024581, faktúry č. 15025079, oznámením o platbe zo dňa 01.02.2019, žiadosti o úhrade sumy 218,46 €, výpočtom skutočnej škody k PU č. 1880128522, a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 19.10.2018 došlo k škodovej udalosti, v dôsledku ktorej bola motorovým vozidlom poškodená garážová brána žalobcu. Motorové vozidlo vinníka škodovej udalosti bolo v rozhodnej dobe povinne zmluvne poistené u žalovaného.

7. Žalovaný vykonal obhliadky poškodenej garážovej brány, a to dňa 12.11.2018 a dňa 12.12.2018, bol spísaný Zápis z obhliadky a prejednávania škody.

8. Náklady na opravu poškodenej garážovej brány boli spolu vo výške 892,60 €, ktoré boli vyfakturované faktúrou č. 15024581 zo dňa 21.12.2018, vo výške 796,60 €, splatná dňa 10.01.2019 a faktúrou č. 15025079 zo dňa 24.01.2019, vo výške 96,00 €, splatná dňa 07.02.2019.

9. Žalobca si tieto náklady na opravu poškodenej garážovej brány spolu vo výške 892,60 € uplatnil u žalovaného, ktorý mu listom zo dňa 01.02.2019 oznámil, že mu bude poukázaná suma 674,14 €, pričom žalovaný stanovil náhradu škody nasledovne: faktúra č. 15024581 za opravu - 796,90 €, faktúra č. 15025079 za opravu - 96,00 €, - amortizácia (vek materiálu) - 218,76 €. Náhrada škody: 674,14 €.

10. Žalobca listom zo dňa 18.02.2019 požiadal žalovaného o prehodnotenie stanoviska, žalovaný však na svojom výsledku šetrenia zotrval.

11. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

12. Podľa ustanovenia § 427 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len „Občiansky zákonník“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

13. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa ustanovenia § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

15. Podľa ustanovenia § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

16. Podľa ustanovenia § 788 odsek 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

17. Podľa ustanovenia § 797 odsek 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

18. Podľa ustanovenia § 797 odsek 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

19. Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len ako „zákon o PZP“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

20. Podľa odseku § 4 ods. 4 zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa odseku § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

22. Podľa odseku § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

23. Podľa odseku § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu

24. Podľa odseku § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

25. Medzi stranami nebolo v konaní sporné, že dňa 19.10.2018 došlo k škodovej udalosti na garážovej bráne žalobcu, ktorú zaviniť prevádzkovateľ vozidla, ktorý mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného a že na predmetnej garážovej bráne vznikla škoda, pričom žalobca musel vynaložiť náklady nutné na opravu poškodenej garážovej brány, ktoré súvisia s jej uvedením do pôvodného stavu. Sporná bola výška spôsobenej škody, resp. uplatnenie amortizácie ako aj nárok na príslušenstvo pohľadávky. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne.

26. Žalobca sa žalobou domáhal doplatenia náhrady nákladov vynaložených na opravu garážovej brány poškodenej pri škodovej udalosti dňa 19.10.2018, a to odpočítanej amortizácie spolu v sume 218,46 €, ktorú žalovaný žalobcovi po ukončení šetrenia poisťovej udalosti nepriznal.

27. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o PZP má poistený (vinník nehody) právo, aby za neho poisťovateľ, v danom prípade žalovaný, uhradil poškodenému - žalobcovi, uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

28. Spôsob a rozsah náhrady škody je vymedzený v ustanoveniach § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, na ktoré nadväzuje ustanovenie § 443 Občianskeho zákonníka, z ktorého je potrebné vychádzať pri určení výšky škody. Skutočnou škodou je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Pri určení výšky náhrady škody sa vychádza z ceny v čase poškodenia a preukázaných nákladov vynaložených poškodeným na opravu veci.

29. Škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanú opravu, (ktorá žalobcovi bola škodovou udalosťou vnútená) je skutočnou škodou, vzniknutou vynaložením nákladov na opravu, aby poškodená vec, tj. garážová brána bola v takom stave ako pred nanútenou škodovou udalosťou. Pokiaľ oprava smerovala k uvedeniu garážovej brány do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou zo dňa 19.10.2018, nemohla mať na výšku škody vplyv zhodnotenia veci jej opravou oproti pôvodnému stavu ani amortizácia garážovej brány. Od žalobcu nemožno spravodlivo požadovať, aby ako poškodený zabezpečoval opravu iným spôsobom, než použitím nových náhradných dielov, ktoré smerovali k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu ujmy.

30. Pokiaľ žalovaný krátil plnenie z dôvodu tzv. amortizácie, teda za zhodnotenie garážovej brány, súd konštatuje, že pri oprave garážovej brány je potrebné použiť aj niektoré nové súčasti či diely, čo však neznamená, že takýmto spôsobom sa brána zhodnotí. Takýmto postupom sa vec dostane len do takého technického stavu, v akom bola pred poškodením, teda sa uvedie do predošlého stavu. Vykonaním opravy hnuťelnej veci uvedením do stavu pred škodovou udalosťou nedochádza k bezdôvodnému obohateniu, ale len k uvedeniu veci do predošlého stavu, s čím počíta aj ustanovenie § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Išlo by o tvrdosť zákona, ak by poškodenému z dopravnej nehody, resp. škodovej udalosti nemali byť uhradené náklady, ktoré boli na hnuťelnej veci vozidla reálne potrebné.

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca obnovil stav garážovej brány, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, pričom k vynaloženým nákladom na vykonanú opravu bol žalobca donútený škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedal poistený u žalovaného. Súd tiež poukazuje na to, že vynútenou opravou poškodených častí garážovej brány nedošlo k zjavnému prínosu pre žalobcu ako poškodeného, keďže nemožno dospieť k záveru, že by oprava garážovej brány poškodenej pri škodovej udalosti dňa 19.10.2018 zvýšila jej úžitkové vlastnosti, a to bez ohľadu na jej vek či hodnotu. Účelom opravy bolo, aby garážová brána spĺňala rovnaké technické, funkčné či estetické či vlastnosti, ako pred

škodovou udalosťou. Odstránenie poškodenia a uvedenie garážovej brány, resp. jej poškodenej časti do pôvodného stavu, predstavovalo len navrátenie do predošlého stavu (restitutio in integrum) a žalobca týmto konaním nezískal žiadny prospech, nezväčšil ani nezhodnotil svoj majetok, preto nie je možné pripustiť zníženie náhrady o amortizáciu vo výške 218,46 €.

32. Súd považoval za nesporné, že cieľom vykonanej opravy v predmetnej veci bolo odstránenie následkov poškodenia, ktoré vznikli v dôsledku protiprávneho konania tretej osoby (škodcu). Zároveň je evidentné, že od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať to, aby si zabezpečil napríklad rovnako „staré“ diely, ktoré je potrebné pri oprave použiť a takýmto spôsobom uviedol vec do pôvodného stavu a zároveň obnovil jej pôvodnú funkčnosť. Uplatnenie „amortizácie“ je porušením zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať. Uvedené je aj v súlade s aktuálnou judikatúrou súdov.

33. Výklad rozsahu náhrady škody nepripúšťajúci odpočítanie amortizácie na vec, ktorú nebolo možné navrátiť do pôvodného stavu, je podľa názoru súdu ústavne konformný, a je teda v súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu, sp.zn. I. ÚS 212/06 (pozn. Ústavný súd SR konštatoval, že zodpovedá skutočnosti, že je povinnosťou všeobecných súdov v situácii, keď právny predpis dovoľuje dvojité výklad, jeden ústavne konformný a jeden ústavne nekonformný, vykladať predpis ústavne konformne) a sp. zn. III. ÚS 341/07

34. Súd nepovažuje za dôvodne, a nevyplýva to ani z judikatúry súdov, aby pri nákladoch na opravu huteľných vecí, resp. pri navrátení do pôvodného stavu, boli pri náhrade škody z dopravných nehôd, resp. škodových udalostí a jej výške, a pri aplikácii zákona o PZP a všeobecných ustanovení o náhrade škody v Občianskom zákonníku, rozlišované motorové vozidlá a následne ostatné huteľné veci, tak ako to prezentoval žalovaný. Takéto nelogické rozlišovanie by bolo príliš formalistické a v rozpore s princípom spravodlivosti. Rozdielna situácie je v prípade nehnuteľnosti, čo však vyplýva z ich podstaty. Žalovaným predložená judikatúra je už prekonaná alebo sa týka výslovne odpočítania amortizácii na nehnuteľnostiach ako celku, kde sa režim tzv. amortizácie spravuje iným právnym výkladom, preto ju nie možné aplikovať na predmetný prípad.

35. Čo sa týka výšky náhrady škody, žalobca jednoznačne na základe predložených faktúr, ako aj následnej úhrady fakturovaných súm, preukázal účelne vynaložené náklady na opravu poškodenej garážovej brány, ktoré žiadnym relevantným spôsobom neboli zo strany žalovaného spochybnené. Taktiež žalovaný v spore nepreukázal nielen dôvodnosť ale ani výšku krátenia nároku. Žalovaný len uviedol, že krátil v rozsahu 33%, avšak bez akéhokoľvek odôvodnenia alebo zákonného podkladu. Na základe uvedeného, pokiaľ ide o výšku náhrady škody, súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu.

36. Na základe uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu skutkovo a právne dôvodná, preto žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 218,46 €, a to z titulu nároku na náhradu škody z poistnej udalosti č. 1880128522.

37. Podľa ustanovenia § 797 odsek 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

38. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Z. Obchodný zákonník (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1/ a 2/, ktoré nie sú upravené v hlave II. tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

40. Podľa § 365 odsek 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

41. Podľa § 369 odsek 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

42. Podľa § 1 odsek 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

43. Súd pri posudzovaní príslušenstva - úrokov z omeškania vychádzal z tej skutočnosti, že žalobca mal možnosť v zmysle platného Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka požadovať od žalovaného zaplatať úroky z omeškania vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením plnenia.

44. Žalovaný listom zo dňa 01.02.2019 oznámil výsledok šetrenia predmetnej škodovej udalosti, tj. najneskôr dňa 01.02.2019 bolo ukončené šetrenie predmetnej škodovej udalosti zo dňa 19.10.2018. Súd má za to, že žalovaný ako poisťovateľ riadne nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť poisťné plnenie poškodenému z poisťného v zmysle zákona o PZP tým, že nesprávne vyhodnotil rozsah jeho zákonnej povinnosti (odmietol poskytnúť poškodenému riadne uplatnenú a preukázanú náhradu škody), a preto nemôže byť táto skutočnosť na škodu žalobcu. Súd preto mohol priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania od 16 dňa po ukončení šetrenia škodovej udalosti v súlade s § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tj. odo dňa 17.01.2019, aj keď by žalovaný oznámil dôvody nevyplatenia vzniknutej škody v plnom rozsahu v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov. Žalovaný si však uplatnil úrok z omeškania až od uplynutia lehoty danej žalovanému vo výzve žalobcu zo dňa 18.02.2019 (doručená žalovanému dňa 20.02.2019 a daná lehota na plnenie 7 dní od doručenia tejto výzvy), tj. od 28.02.2019.

45. V súvislosti s výškou úrokov z omeškania, súd vyhodnotil záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodnozväzkový vzťah v zmysle ust. § 261 ods. 1 a § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške podľa obchodného práva, a to 9,00 % ročne zo sumy 218,46 € od 28.02.2019 do zaplataenia.

46. Súd zároveň uvádza, že zákonná povinnosť zaplatať veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka alebo § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona o PZP. Uvedené je aj v súlade s rozhodovacou praxou súdov, napr. rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 7Co/118/2020 zo dňa 18.11.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/31/2020 zo dňa 29.10.2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/65/2020 zo dňa 05.08.2020 a pod.

47. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko tento bol v celom rozsahu vo veci

úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Prešov. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.